

Повелително.

Число Единствен.

пръво лице нѣма
бѫди
да бѫде

Число Множеств.

да бѫдемъ
бѫдѣте
да бѫдѧть

Условно.

Настоящее.

Ч. Ед.

бывамъ
бывашъ
быва

Ч. Мн.

бывамы
бывате
быватъ

Прѣминжло неоконч.

Ч. Ед.

бывахъ (быхъ)
бываше (ты)
бываше (онъ, а, о)

Ч. Мн.

бывахмы
бывахте
бывахъ.

Прѣминжло окончательно.

Ч. Ед.

бывалъ, а, о
|
быхъ (быль быхъ)
бы ты
бы онъ, а, о

Ч. Мн.

бывали, ы
|
быхмы
быхте
быхъ.

Прѣминжло бѫдящее.

Ч. Ед.

щахъ бѫдѫ
щаше бѫдешъ
щаше бѫде

Ч. Мн.

щахмы бѫдемъ
щахте бѫдете
щахъ бѫдѧть.

Подчинително.

Освѣнь прѣминжло окончательно има всички-ты врѣ-
мена на изявително-то, придружены съ единъ съзъ.